

Sygn. akt III CSK 186/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] w B.
przeciwko Zarządowi Powiatu [...] i Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad
o stwierdzenie nieważności czynności prawnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. akt I ACz [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie [...] w B. wniosło skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 listopada 2013 r., oddające zażalenie strony powodowej na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 marca 2013 r. odrzucające pozew. Stowarzyszenie wskazało na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej oraz przedstawiło zagadnienie, które wywołuje rozbieżności w orzecznictwie, dotyczące dopuszczania stowarzyszeń zwykłych przez sądy administracyjne do udziału w postępowaniu jako strony i odmiennej praktyki sądów powszechnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W świetle art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (jedn. tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 ze zm.) nie budzi wątpliwości, że stowarzyszenia zwykłe nie mają osobowości prawnej. Nie mają także zdolności sądowej, gdyż nie wynika ona z żadnego przepisu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2012 r., I CSK 234/12, „Izba Cywilna” 2014, nr 4, s. 47). Zdolność sądowa jest jedną z pozytywnych przesłanek procesowych – jej brak powoduje odrzucenie pozwu (art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.).

W tej sytuacji nie ma znaczenia to, że stowarzyszenia zwykłe mają zdolność sądową przed sądami administracyjnymi, gdyż zdolność sądowa przed sądami administracyjnymi i sądami powszechnymi jest uregulowana odmienne (art. 64 i nast. k.p.c. oraz art. 25 i nast. p.p.s.a.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).